

РОТАРИ

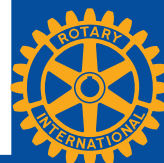
БЪЛГАРИЯ СРБИЈА ЦРНА ГОРА МАКЕДОНИЈА

Бр. 4, януари-февруари 2018 г., № 203

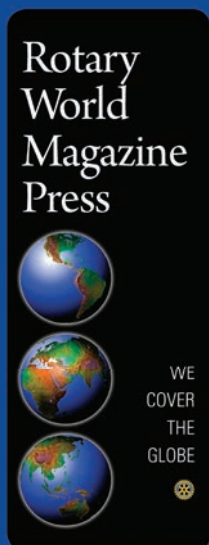
НА БАЛКАНИТЕ • НА БАЛКАНУ • НА БАЛКАНОТ

Rotary

RC of Shoumen - 100 % Paul Harris Fellow

РОТАРИ НА БАЛКАНИТЕ

Регионално списание
на Ротари Интернешънъл
ISSN 1310-750X
Издател: Агенция „Бизнес Н“

ИЗЛИЗА НА ДВА МЕСЕЦА

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Емил Коцев, ДГ
Димитър Димитров, ПДГ
Веселин Димитров, ДГЕ
Анелия Дошева, ПДГ
Велимир Балтезаревич, Србија
Димитрина Вакрилова, отг. редактор
Цвятко Кагийски, Ротари историк
Наско Начев, ПДГ, издател

Отговорен секретар: Антон Начев

Препечат: Любена Райчева

Address:
ROTARY IN THE BALKANS
1, Gladston Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. /Fax + 359 32/628 770
Mob. +359 887 594 356
E-mail: spisanie@rotary.bg
www.rotary.bg

Printed by KERA Ltd.

Здравейте приятели!

На корицата на нашето списание грее снимка на втория български клуб, носител на званието „100 % Пол Харис Фелоу“. Табелката с тяхното име: РОТАРИ КЛУБ ШУМЕН, ще краси Стената на славата на шестнайсетия етаж в Дома на Ротари в Евънстън, Чикаго.

Честито, приятели! Сигурен съм, че заедно с ПДГ Красимир Ганчев, който през декември получи кристалния плакет на мейджър донор, ще дадете нов импулс за развитието и разширяването на ротарианството в България.

Всъщност отговор на въпроса как да стане това, ни дава този брой на списанието. Равносметката за състоянието на Дистрикта от писмото на губернъора Емо Коцев ни кара да се запитаме дали наистина правим достатъчно като доброволци в тази организация.

Предложените статии като гайджест от официоза The Rotarian са обединени от приоритетите и областите на фокус в Ротари от много години насам. Това са новите истории на обикновени ротарианци, озовали се в необикновени ситуации. Със свои думи те ни разказват КАКВО Е ДА... оцелееш след атомна бомба; да преодолееш звуковата бариера; да живееш с 1.50 долара на ден; да извървиш 27 хил. мили за мир; да се присъединиш 4 пъти към Ротари и да разбереш какво мисли младото поколение за нашата организация!

Това са истории, които не само отговарят на въпроса Защо съм в Ротари. В края си те ни насочват с линкове към сайтове, където можете да прочетем как да работим повече за развитието на тези приоритети и да използваме дистриктни и глобални грантове на Фондация Ротари за постигането им. Уважаеми приятели, ако искаме хората да ни разпознават, трябва да се научим да разказваме за Ротари. Всички вие имате чудесна история или запомнящ се ротариански момент, който можете да разкажете.

Споделете го с нас, за да НАПРАВИМ РАЗЛИКАТА!

Бъдете здрави! За много години! (четвърта корица)

Ваш в Ротари

Наско Начев

Йън Райзли
ПРЕЗИДЕНТ,
РОТАРИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ

Уважаеми колеги ротарианци,

Януари

В Ротари нашето разнообразие е нашата сила. Тази идея датира от ранните години на нашата организация, когато системата за класификация е предложена за първи път. Идеята е проста: клуб с членове от най-различни професии и способности ще бъде в състояние да служи по-добре.

През последвалите години идеята за разнообразието в Ротари се е разширила значително. Осъзнахме, че клуб, който отразява по-точно своята общност, наистина служи много по-добре. Поглеждайки напред в бъдещето, разбираме от какво съществено значение ще е разнообразието в Ротари: не само за силна служба сега, но и за по-силна организация в бъдеще.

Един от най-неотложните аспекти на разнообразието в нашето членство е възрастта на членовете ни. Като се вглеждаме в почти всяко Ротари събитие, веднага става ясно, че възрастовият диапазон в стаята не обещава устойчиво бъдеще за нашата организация. Численият брой ни е почти рекордно висок и постоянно приемаме нови членове, но въпреки това малка част от тях са достатъчно млади, за да имат десетилетия служба пред себе си. За да се осигури силно и способно Ротари лидерство утре, ние трябва да приемаме млади и способни членове днес.

Не можем да обсъждаме разнообразието в Ротари, без да се занимаваме и с въпроса за пола. Трудно е да си представим, че само преди три десетилетия жените не можеха да се присъединяват към Ротари. Въпреки че сме изминали дълъг път оттогава, наследството на тази погрешна политика е все още с нас. Твърде много хора продължават да мислят за Ротари като за типично мъжка организация и тази представа има пагубен ефект както върху публичния ни имидж, така и за увеличаването на членството. Днес жените съставляват над 21% от ротарианците по света. Въпреки голямата положителна промяна, имаме да извървим дълъг път за постигането на тази цел, която трябва да е водеща за всеки Ротари клуб: баланс между половете, съответстващ на баланса на нашия свят, еднакъв брой мъже и жени в Ротари.

Каквото и да е довело всеки от нас в Ротари, ние оставаме, защото намираме ценност в членството в Ротари и вярваме, че нашата служба е значима и със стойност за света. Чрез изграждане на клубове, които отразяват света ни в цялото му разнообразие, ще направим по-дълготрайна стойността на Ротари: Да направим разликата.

Драги приятели ротарианци,

Февруари

Преди сто и тринадесет години четиримата членове на първия клуб на Ротари проведоха първата си среща. Въпреки че не се пазят никакви протоколи, малко вероятно е някой да е говорил за служба; клубът започва да се фокусира върху нуждите на общността едва след няколко години.

Срещата не е била в хотел или ресторант, а в кабинета на член; доколкото ни е известно, не е имало дневен ред или съобщения, никакви доклади на комисии, оратори или табелки с имената. Срещата щеше да е провал по днешните стандарти за продуктивна ротарианска среща. Все пак това, разбира се, е най-продуктивната ротарианска среща, която някога се е провеждала.

Днес, както и през 1905 г., много от нас идват в Ротари, за да потърсят това, което Пол Харис е търсил: приятелство, връзки, място като у дома. Но днес Ротари ни дава много повече, отколкото някога можеше да даде на най-ранните си членове в най-ранните дни. Ротарианците днес, повече от 1.2 милиона членове, ни позволяват да се чувстваме у дома не само в малка група от наши връстници, но и в нашите разнообразни клубове, в нашите общности и в целия свят. Днес Ротари свързва всички ни по начин, по който Пол Харис никога не е могъл да сънува през тази февруарска вечер толкова отдавна. Не само можем да отидем навсякъде по света, там да има Ротари клуб и да се почувстваме у дома, но можем да достигнем този Ротари клуб и да направим разликата.

През 115-те години от първата си среща Ротари е станал по-голям и по-разнообразен от това, което основателите са могли да създадат. Ние сме преминали от организация само за бели и само за мъже към такава, която приветства мъже и жени от каквато и да е народност. Ние се превърнахме в организация, посветена на службата, отразена в нашето мото За безкористна служба. Ние не само се превърнахме в организация, способна да променя света, но сме такава, която току-що го направи чрез нашата работа за изкореняване на полиомиелита.

Никой от нас не знае какво предстои за Ротари. За нас остава да продължим да строим върху солидните основи, които Пол Харис и неговите приятели създадоха: да изграждаме и укрепваме връзките на службата и приятелството чрез Ротари: Да направим разлика.

Jan Pieschke

Пол А. Нецел,
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА СЪВЕТА
НА ПОПЕЧИТЕЛИТЕ
НА ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

ПОСЛАНИЕ ОТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

Януари

Честита Нова Година!

Ние сме в средата на тази ротарианска година. Има много какво да очакваме с нетърпение през 2018 г., когато приключваме първата година от второто столетие на Ротари фондацията. В работата си като партньори на нашата Фондация ротарианците правят разлика по начин, който никога не биха могли да си представят, когато са започнали.

Първо, инициативата ни за ликвидирание на полиомиелита продължава да ни доближава до историческия ден на свят без полиомиелит. След нашето огромно събитие за Световния ден на полиомиелита в Сиатъл и хилядите местни инициативи, организирани от членовете на Ротари по целия свят, запазваме инерцията тази година да достигнем набрани средства за борба с полиомиелита от 50 милиона долара (включително вноските на Целевия фонд от дистриктите).

На второ място, голямата цел на Фондацията ни за набиране на средства от 560 млн. долара тази година ще даде възможност на вас и на другите ротарианци да продължат да помагат на хората по целия свят.

Освен това инициативата за изграждане на Фонд на Ротари фондацията: 2025 до 2025 год. напредва добре. Нашата цел е да постигнем дарение от 2,025 милиарда долара до 2025 г., за да гарантираме дългосрочната финансова стабилност на Фондацията и да осигурим основни ресурси в бъдеще.

Другият акцент е върху работата по укрепване на мира и програмата „Ротари мирни центрове“. Заявленията за стипендии на Ротари за мир ще бъдат на разположение този месец. Намерете подходящи кандидати и подкрепете нашите възпитаници на мира в дистрикта си, като ги поканите да работят с вас като съветници по вашите проекти.

Между февруари и юни президентът на РИ Йън Райзли организира шест президентски конференции за укрепване на мира, които ще покажат връзките между нашата работа

във всяка област на фокус и устойчивия мир. Вие сте поканени да присъствате!

Разбира се, най-голямото събитие на ротарианската година ще бъде Международната Ротари конвенция за 2018 г. в Торонто от 25 до 27 юни. Ще отпразнуваме най-важните събития от тази ротарианска година, както и 50-годишнината на Ротаракт.

През новата година нека продължим да показваме, че сме хора на действието! И да обърнем внимание на света: Ние, ротарианците, правим разликата.

Февруари

На 25 февруари ротарианците ще отбележат Световния ден на мира и разбирателството - 115 години от основаването на Ротари.

Мирът е в основата на нашата организация от най-ранните ѝ дни. Създадохме Четвъртата цел на Ротари в Единбург, Шотландия, през 1921 г. Бяхме в Лондон, когато семената се посадиха за нещо, което щеше да стане ЮНЕСКО след Втората световна война. В Хаваия през 1940 г. приехме резолюция, призоваваща за „свобода, справедливост, истина, светостта на дадената дума и зачитането на правата на човека“, която стана рамката за Всеобщата декларация за правата на човека на ООН през 1948 г.

Бяхме активни в образуването на ООН. През 1945 г. почти 50 ротарианци са делегати, консултанти и съветници на конференцията в Сан Франциско, когато Хартата на ООН е била написана. Днес, почти 75 години по-късно, Ротари поддържа най-високия консултативен статут към Организацията на обединените нации от всички неправителствени организации. Редица от нашите ротариански миротворци работят в агенции на ООН. Представители на Ротари към ООН са домакини на Деня на Ротари всеки ноември, за да празнуваме нашето партньорство за мир.

Днес ние имаме и ново партньорство с Института за икономика и мир, основан в Австралия от предприемача Стив Килелеа. Институтът набляга на това, което нарича положителен мир, на базата на осем „стълба“: добре функциониращо правителство, стабилна бизнес среда, справедливо разпределение на ресурсите, приемане на правата на другите, добри отношения със съседите, свободното движение на информация, високи нива на човешки капитал и ниски нива на корупция.

И ние се присъединяваме към университета в Чикаго, за да бъдем домакини на Пътеки за мир, серия от преговори с участието на водещи учени, практики, Ротари за мир стипендианти и мислители в областта на мира за предотвратяване и решения на конфликти.

Заедно с нашите партньори ще работим, за да се утвърдим като световни мислители и лидери за постигане на напредък, разбирателство, добра воля и мир в международен план.

Нека да работим заедно по това пътуване.

Paul A. Netzel

Обикновени ротарианци
се озовават в необикновени ситуации.
Със свои собствени думи те ни разказват

каква е тя...

Илюстрации от **РИЧАРД МИА**

ДА ОЦЕЛЕЕШ СЛЕД АТОМНА БОМБА

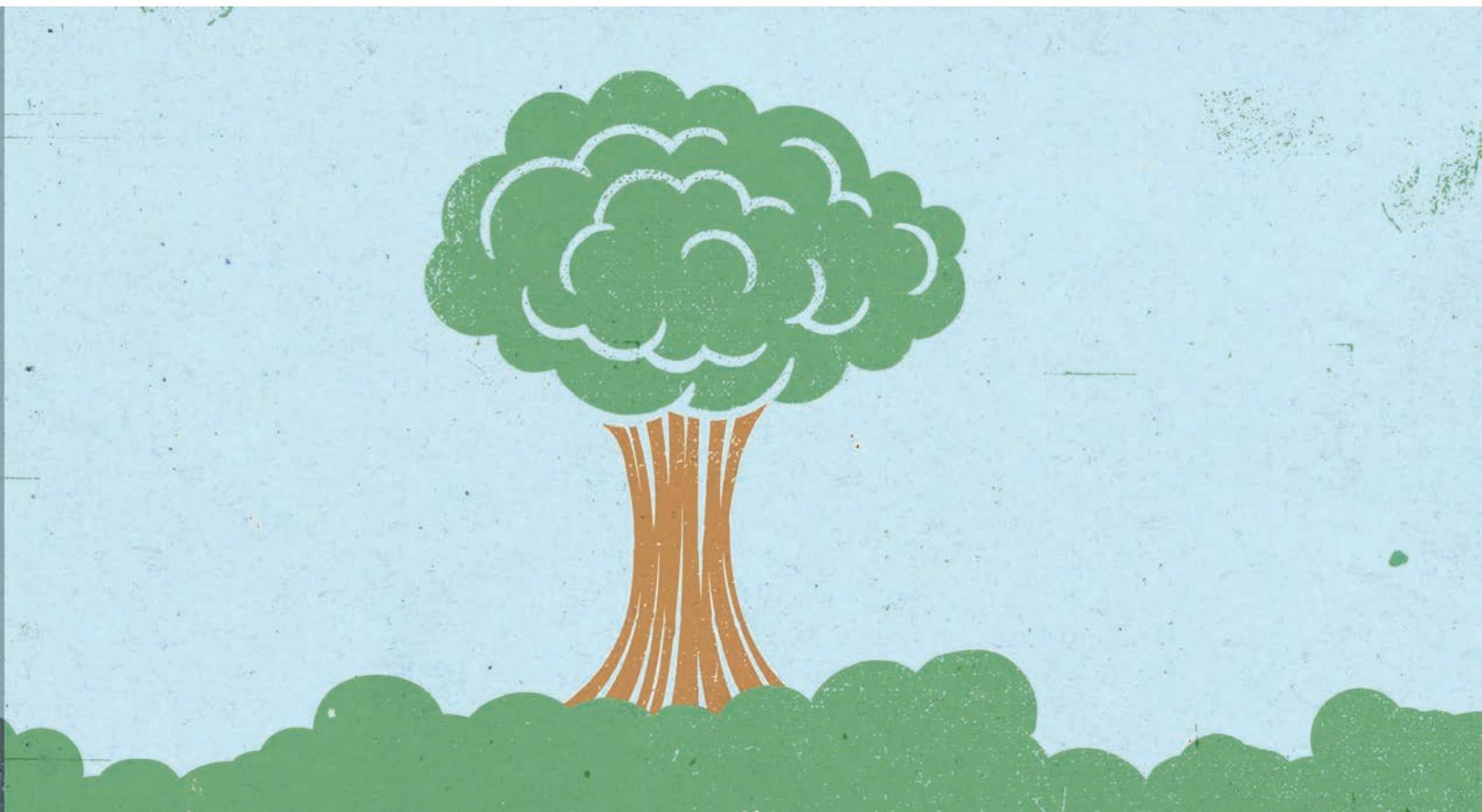
JIRO KAWATSUMA

РК Токио Йонеяма, Япония

КОГАТО ОТКРИХ СЕСТРА СИ, от нея бяха останали само костите ѝ. Казаха ми, че е загинала в бомбардировките, затова отидох да я идентифицирам. Но когато стигнах до бомбоубежището, където тя се бе укрила с приятел, видях само две обгорели тела. Те бяха неузнаваеми. Тогава видях, че едното имаше златен зъб. Знаех, че сестра ми нямаше корона на никой от зъбите си, така че това бе начинът да я позная. Събрах костите ѝ, а оставих тези на приятеля ѝ, за да може неговото семейство да ги прибере. Сестра ми беше на 23 години. Беше учителка. Повечето хора смятат, че биха искали техният любим човек да живее дори и един час по-дълго, но при този вид бомба бях убеден, че е по-добре човек да умре веднага. Бях благодарен на съдбата, че тя е умряла веднага. Това беше най-доброто, на което можех да се надявам. Бом-

бардировачът Б-29 лети с атомната бомба с името Little Boy сутринта на 6 август 1945 г. Майка ми, баща ми и сестра ми бяхме в Хирошима, когато бомбата беше хвърлена. Бях на 18 години, първокурсник в университета на Хирошима, но бях изпратен на 70 километра, в Михара, като ръководител на екип във фабрика от гимназисти работници. Доставкахме гориво на бойните самолети. Бях на работа сутринта, когато разбрах, че върху Хирошима е хвърлена огромна бомба. Казваха, че огънят се разпростира из града и че катастрофата е неизбежна. По това време не знаехме какво е атомна бомба. Помолех началника си за три дни отпуск и се втурнах към гарата, за да се върна при семейството си, но никой не знаеше кога ще бъде възстановено нормалното движение на влаковете. Цял ден чаках на гарата в Михара, пристигнах в Хирошима

около 8 часа вечерта. Това закъснение на влака ме спаси от излагането на огромна концентрация на радиация. Докато вървях към нашия дом, видях много мъртви коне, но нямаше човешки тела. Седемдесет и две години по-късно научих от телевизията, че улиците, по които съм вървял, са били в района, където са били извършени първите разчистващи дейности. Бях пощаден от още по-ужасяващи гледки. Къщата ни беше разрушена, затова отидох до университетското общежитие наблизо, където хората спяха в палатки. Намерих родителите си там. Майка ми кървеше от главата, но иначе беше добре. Баща ми е бил в кабинета си, в много здрава бетонна сграда, така че нямаше много наранявания. През нощта останах в палатката с тях. На следващия ден трябваше да разпозная тялото на сестра си. Сестра ми беше учителка

В гимназията. Имаше съпруг, но той служеше в армията, така че тя заедно със свекърва ѝ наели малка къща извън града. Тъй като имаше много въздушни нападения през нощта, беше обичайно за хората да наемат жилища извън града, за да са в безопасност и да пътуват до работните си места в Хирошима. Но в деня, преди атомната бомба да падне, сестра ми имала среща, така че тя и свекърва ѝ останали в къщата им в града за през нощта. Под първия етаж имаше бомбоубежище. Когато сирените на противовъздушната отбрана засвирват, двете, заедно с един колега на сестра ми, отиват там. Но нямало достатъчно място. Докато противовъздушните сирени тръбели, свекървата тичала 10 км обратно до селската къща. След като открих сестра си, прекарах третия ден отпускат да открива свекърва ѝ. Никога няма да забравя гледката, когато пристигнах в къщата. Тя лежеше с лице нагоре, а между устните ѝ имаше кървав съсирек с размерите на топка за голф. Беше обгорена теж-

ко, имаше кръв по лицето и гърдите. Радиацията трябва да я е засегнала, но все пак се е върнала в къщата. Видно беше, че е страдала ужасно. Все още не мога да понеса колко много е страдала, преди да умре. По-късно чух още много подобни потресаващи истории. Чух за група ученички, които били толкова обгорени, че собствениците им майки не могли да ги разпознаят. Но те все още могли да говорят, така че едно от момичетата извикало: „Мамо, аз съм Кейко.“

Сега съм на 90 години, но това, което преживях през този ден, е оставило ясен отпечатък в съзнанието ми. Вярвам, че такива оръжия не трябва да съществуват. Хората не трябва да имат ядрени оръжия. Ето защо остатъкът от живота ми беше посветен на мира. След бомбата ни казаха, че нищо няма да може да расте в Хирошима в продължение на 75 години. Всичко беше разрушено. Но скоро след това някои дървета започнаха да поникват. Това ни вдъхна надежда, че и ние можем да живеем. Надежда за

по-добър, по-мирен свят. Аз наскоро се преместих от Хирошима в Токио, за да си дам нов старт и да посветя последните си години на Ротари и да работя за мира. Работих по глобален грант за засаждане на фиданки от дървета, оцелели от атомната бомба. Моята цел е да засея тези „мирни дървета“ по света. По време на Ротари конвенцията в Атланта 2017 г. аз помогнах да засадим едно гинко дърво в центъра „Картър“. Знам, че ядрените оръжия няма да изчезнат. Но вярвам, че мога да помогна за разпространението на посланието на мира, за да не страдат други хора, както страдахме ние.

Както е разказано на Ванеса Главинкас.

Мирът е една от шестте области на фокус на Ротари. Може да прочетете повече за това как можете да работите за мир на [rotary.org/our-causes](https://www.rotary.org/our-causes)

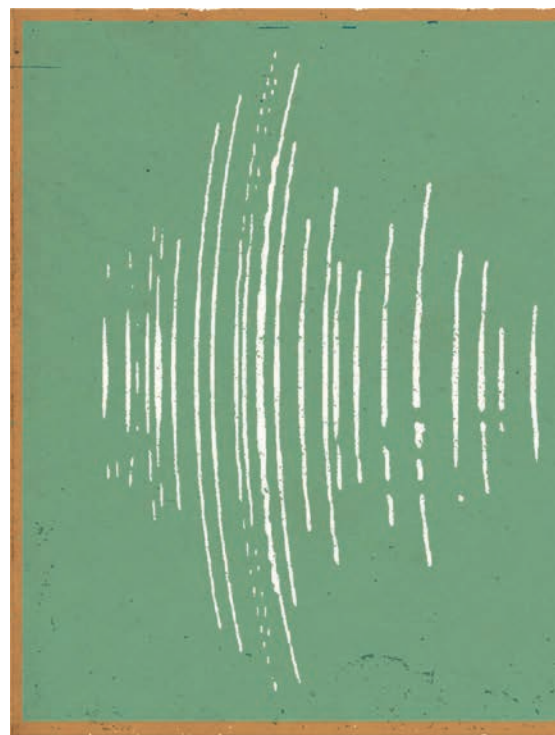
ДА ПРЕОДОЛЕЕШ ЗВУКОВАТА БАРЬЕРА

КОГАТО РЕШИХ ДА СТАНА УЧИТЕЛ НА глухи, се записах в програма в град Фресно. Започнахме 80 кандидат-учители, но при завършването си бяхме останали 13. Това показва колко сериозна беше програмата. Хората не осъзнават езиковите предизвикателства пред глухите ученици, особено когато трябва да се научат да четат. Защо е така? Защото четенето е звуковосимволна система. Не четете с очите си, а с ушите си. Затова слепи ученици например четат на нивото на своите зрящи връстници, докато глухите ученици могат да завършат училище и да четат като четвъртокласници. Когато започнах, преди 38 години учителите се занимаваха с този проблем, използвайки алтернативни решения, опитвайки се да разберат как да стигнат до глухите ученици чрез методи, изключващи четене. Тогава разбрах за един професор в Англия, Дейвид Ууд, който правел уникални неща с глухите. Той изучавал изкуствен интелект, захранвал компютъра с всички правила на английския език и го програмираше така, че да генерира език. Но езикът, който се получил, бил твърде странен. Той го разпространил сред колегите си, а някой възкликнал: „Та това е език за глухи!“ И тогава професорът получил прозрение: Компютърът е глух! Компютър няма ухо за езика. Осъзнал, че ще трябва да изучи как глухите хора обработват езика. Така се създава Изследователският институт за научни изследвания в Университета в Нотингам.

Бях на парти и говорех за всичко това, когато един ротарианец ме чу и каза: „Знаете ли, имаме програма, която изпраща учители в чужбина за обучение.“ Получих стипендията - посланическа стипендия на стойност

26 000 долара, повече, отколкото печелех по онова време. Проблемът беше професор Ууд. Той ми каза: „Ние не обучаваме учители на глухите.“ Така ротарианците изпратиха друг ротарианец, който работеше в инженерния отдел на университета, за да разговаря с него и най-накрая ми позволиха да отида и да помогна с научните изследвания. Техниката, върху която се фокусира професор Ууд - преразказ на истории, отдавна беше в образователната кутия. Тя се основава на решаващото прозрение, което обучаващите често negliжират, а именно, че учениците развиват естествено езика. Как говорим със себе си в собствените си глави, е наистина по-важно от комуникацията между двама души. Не ползвахме граматически помагала. Вместо това трябваше да четем историята отново и отново, а после да им разкажем прочетеното. В началото децата бяха объркани, защото те бяха работили толкова много с терапевти и специалисти, които са говорили вместо тях. Но професор Ууд беше много строг. Ти не казвай нищо. Оставете неприятната тишина да отмине.

В крайна сметка децата осъзнават, че им се позволява да продължат да говорят, и ще видят как колелото се завърта. Те започваха сами да се коригират. Беше невероятно да ги гледаш в този момент. Образованието никога не е скоростно. Не е като микровълнова печка. Трябва да сте търпеливи и последователни. Но с моите ученици започнах да виждам неща в писмена форма и в четене, които не бях виждал никога преди с глухи ученици. И щом получих това, нямаше връщане назад. Разбрах, че мога да го направя. Открих, че ако подбирям

(КАТО УЧИТЕЛ НА ГЛУХИ)

ЖАН ЪРВИН ХЕТФИЛД
РК Фолсъм, Калифорния

определени истории, това помага за справяне с определена форма на речта, с която ученикът има проблеми.

Разбрах също, че историите с многократно повтарящ се диалог са от решаващо значение, защото, когато моите ученици повтореха диалога, ти чуваш, че музиката влиза в гласовете им и излизат перфектни изречения. След като използвах този метод в продължение на няколко години, завършващите ми ученици преминаха нива на четене от четвърти до десети клас, а някои от тях ги надхвърлиха. Някои завършиха колеж.

Наскоро се върнах към преподаването, след като бях пенсиониран от осем години. За съжаление открих, че децата имат много ниски нива на четене, така че започнах отначало. Говоря на конференции и винаги получавам писма от учители: „О, боже мой. Какво чудо е този метод!“ Така че, когато казвам на ротарианците колко много значи за мен тази стипендия, това не е просто една история. Удивително е колко много животът на тези деца беше променен за една година обучение само на един учител на глухи.

Както е разказано на Стив Олмънд

Чрез Фондация Ротари клубовете и дистриктите могат да спонсорира завършващите студенти да учат в чужбина в областта на образованието или в други области на фокус на Ротари. Те могат и да помагат на студенти или дипломирани студенти, като използват дистриктни грантове. За да научите повече, посетете www.rotary.org/scholarships

ДА ЖИВЕЕШ С 1.50 НА ДЕН

През 2012 г. търсех начини да популяризирам кампанията „Живот по линията“. Това е ежегодното събитие, което поставя пред предизвикателство хората да живеят 5 дни с по 1.50 щатски долара на ден - точно както 1.4 милиарда души, живеещи в крайна бедност. Интересът към събитието не беше особено висок. Американците не можеха да повярват, че хората действително живеят с толкова малко пари. Реших, че мога да помогна. През последните 11 години пътувах почти непрекъснато, посещавайки повече от 90 държави – най-вече развиващи се страни. По време на пътешествията си страстно се борех срещу крайната бедност. Обичам и да карам велосипед, имах приятел в Портланд, Орегон, бях живяла и в Уислър, Британска Колумбия. Това беше шанс да свържа всички тези точки. Реших да тръгна с колело от Портланд до Уислър - повече от 400 мили. Огласих плана си да живея с 1.50 долара дневно по време на моето триседмично пътуване. Правилата ми бяха много стриктни: мога да ям само храната, закупена с \$ 1.50. Не можех да прося, да взема назаем или да открадна храна - и никакво гмуркане в кофите за боклук! Нещата не вървяха по план. Тъй като съм от Австралия, взех велосипед под наем. Беше прекрасен велосипед, но просто не пасна на тялото ми. Тръгнах на 11 април. Докато стигна до Олимпия, Вашингтон, направих тендинит в едното коляно. Моят домакин там беше лекар. Знаеше, че искам да продължа, но ме убеди да спра за един ден и да преразгледам плановете си. Бях истински отчаяна,

затова реших да се поразходя и помисля върху нещата. Всички препятствия върхуновяхат. Изготвих съвсем различен подход към пътуването си. Реших да ходя пеша, изминавайки 10, 15, 20 мили на ден. В дните, когато не ходех, щях да намеря басейн и да плувам една миля. По пътя говорих в училища, църкви, Ротари клубове и други срещи. Представях презентацията, подготвена по Проекта за глобална бедност с името „1.4 милиарда причини“. Тази презентация мотивираше хората да помагат в борбата срещу крайната бедност. През цялото това време трябваше да намеря начин да живея с \$ 1.50 на ден. Разчитах на много овес, мамалига, картофи, макаронени изделия и леща. Допълвах менюто с много малки порции плодове или замразени зеленчуци. На всеки пет дни, ако можех да си го позволя, си купувах яйца. Когато го изяждах, усещах протеина, който протичаше през тялото ми. Когато пазарувах, вземах най-евтиното. Всяка вечер правех голямо готвене за следващия ден. Обикновено се втурвах в кухнята на домакина и търсех най-голямата тенджерка, която можех да намеря, тъй като, каквото и да готвех, обикновено го варях. Гозбата опаковах в кутийки Tupperware и бях готова да вървя. От Олимпия тръгнах на север до Порт Анджелес, а оттам хванах ферибот до Виктория, Британска Колумбия. Оттам трябваше да се кача на друг ферибот за Ванкувър. Предполагах, че терминалът ще бъде в града, но всъщност трябваше да извървя повече от 30 мили до там.

ДАРСИ ЛУН

Ротари приятел за мир, Международен
християнски университет, Токио 2016-18

Целият ми хранителен запас беше три четвърти картоф и яйце. Изяхох картофа, докато вървях и се наслаждавах на яйцето си на ферибота. Винаги ще си спомням това яйце. В Уилсър преживях моментно изкушение. Срегнах човек, който раздаваше безплатни мостри от сушено говеждо и взех един пакет, без да мисля. Обикновено ям много малко месо, но след като свърших милята плуване, това говеждо просто ме викаше от джоба ми. Накрая го изяхох, но се почувствах ужасно виновна. Хората, живеещи в крайна бедност, едва ли получават такива подаръци. След моето триседмично пътуване през тихоокеанския северозапад в началото на май вече летях към Ню Йорк за официалните пет дни на Живот под линията. Говорих в редица университети и все още срещам хора, които бяха скептични относно възможността да се живее с 1.50 долара на ден. „Но това е невъзможно - казваха ме. – Не можеш да го направиш“.

В полунощ на последния ден заедно с един приятел брояхме времето до края на Таймс Скуеър. Можех да ям всичко, каквото пожелаех. Но се задоволих само с кутия газирана вода за 35 цента (смятах, че няма да си тръгна от Таймс Скуеър, ако бях се изкушила да пия бира например). Вкусът беше невероятен. Всяко балонче беше от значение. Чувствах се така, сакаш бях направила нещо специално, но имаше и горчив привкус. Все още 1.4 милиарда души по света не можеха да се радват на моя избор.

Както беше разказано на Джеф Джонсън

Познавайте някого, от когото ще стане
чудесен Ротари приятел за мир?

Клубовете могат да препоръчват
кандидати за програмата.

Научете повече на

www.rotary.org/peace-fellowships

КИМ ЛИСАГОР
РК Сентрал Коуст-Паспорт, Калифорния

ДА СЕ ПРИСЪЕДИНИШ

Първия път, когато се присъединих към Ротари, беше любов от пръв поглед. Познатото колело - логото, което бях виждал по целия свят, беше поставено на стената на ресторанта, където седях за първата ми среща във Вторник сутрин. Това предизвика искрени чувства на вяност към една организация, която все още не познавах добре. Президентът на клуба беше жена на тридесетина години. Тя се шегуваше и заедно с другите се обсъждаше клубният живот. Членовете на една от комисиите планираха среща в местен магазин за вино. Убедих се, че това е клубът, в който мога да служа. През следващите години заедно с приятелите от Сутрешен Ротари клуб Сан Луис Обиспо имахме толкова много преживявания заедно: транспортирането на зъболекарски стол до Гватемала, изграждане на комплекс за фитнес в местен парк, работа по проекти с безвъзмездни средства. Добри времена. Съпругът ми Скот се присъедини скоро след мен, а когато синът ни се роди, клубът го посрещна като неофициален член. Бяхме активно ротарианско семейство през първите пет години. После дойде детската градина. Училищният график на нашия син беше неудобен за сутрешните сбирки и един от нас трябваше да напусне клуба. Аз бях доброволец. Беше тъжно, раздялата винаги е такава. Но си обещахме да поддържаме връзка. Едва ли съм първият ротарианец, на когото животът е попречил на службата. Дори президентът Рон Бъртън веднъж напусна организацията. „Имах малки деца, работа на пълен

КЪМ РОТАРИ ЧЕТИРИ ПЪТИ

работен ден и правех нещата, които си мислех, че са важни“, каза той в интервю за The Rotarian през 2014 за това, как да привлечем и да ангажираме членове. Ротарианското членство се е увеличило в едни части на света и е намаляло в други, като общият им брой е около 1.2 милиона. Много ротарианци се изненадват от тази тенденция. Моята теория: Днешните ротарианци са различни от предишните поколения. Ние сме също толкова отгадени на службата на нашите общества, но сме по-склонни да живеем в домакинство с двама трудещи се родители, които е по-вероятно да бъдат свързани към офиса денонощно заради „напредъка“ в технологиите и по-малко вероятно е да се намери време за срещите в делнични дни.

През 2014 г. Съветът на директорите на РИ гласува да даде на местните Ротари лидери по-голяма гъвкавост в начините за управление на клубовете. Оттогава ротарианците експериментират с нови модели, които имат за цел да отговорят на съвременните нуждите на членовете, без да се омаловажават основните ценности на Ротари. В усилията ми да не прекъсвам връзката с Ротари използвах няколко такива модела.

Втория път, когато се присъединих, беше в е-клуб. Веднъж седмично влизах в уеб страницата на клуба, регистрирах присъствието си, четях или гледах програмата и публикувах коментар. Членовете споделят възможности за служба и публикуват снимки от събитията си. Станах част от международна група от ротарианци,

които използваха тази платформа, за да създават силно ротарианско единомислие. Харесваше ми тази новост на традиционното ротарианско приятелство. Уви, прекарвах по-голямата част от работните си дни, гледайки екрана на компютъра. След известно време просто ми липсваше въодушевление, за да вляза.

Третият път, когато се присъединих към Ротари, много ми напомня дърпане на буксир. Регистрирах се в първия си клуб като съпруга на член на Ротари, където съпругът ми все още е членуваше. Това ми позволи да посещавам срещите, Ском беше официалният член, но аз можех да ходя на срещи на негово място. Какво щастливо преживяване беше! За съжаление беше за кратко. Променените работни и училищни графици отново станаха неудобни за сутрешните клубни срещи. Двамата със съпруга ми трябваше да напуснем любимия клуб. Изправихме се пред очевидния факт, че животът ни просто е несъвместим с Ротари.

Когато ме поканиха да се присъединя към Ротари за четвърти път, никак не ми се искаше да го правя.

Един приятел ни покани на среща на нов вид Ротари клуб и аз учтиво отказвах. Този «паспортен» клуб, обясни ми, е предназначен за ротарианци като нас, чийто живот ги е принудил да се откажат от Ротари. Срещите в този клуб ще са по-пегки от тези в традиционен клуб и ще има по-ниски стандарти и минимален брой часове, които ще изпълняваме при възможност. А когато вече можем да се

върнем в традиционен клуб, ще бъдем насърчени да го направим. Бях изкушена, но се държах твърдо. Съпругът ми отиде на среща и веднага се записа. Аз останах у дома. Но осъзнах „проблем“ с Ротари. Ако човек е такъв тип, привлечен от уникалните възможности на клубна служба с неговата глобална мисия, с дадеността му да свързва и вдъхновява, с принципите на Четириспратния тест - тогава вие сте ротарианец за цял живот. Не мога да те напусна, Ротари!

Така заедно със съпруга ми станахме основатели на Ротари клуб Central Coast-Passport, D-5240. За два месеца всички 21 членове на клуба регистрирахме близо 1000 доброволчески часа в нашата общност. Събирахме отпадъци на местните плажове, набирахме средства за хранителната банка и служихме в консултативните органи на нашия град, в борбовете на организациите с нестопанска цел и на РТА (Организация на родители в помощ на учебния процес). Използвахме колективната способност да правим неща по начини, които ни свързваха с други ротарианци и пасваше на нашите графици. Някой ден ще се върна в традиционен клуб, но сега съм просто щастлива, че отново съм ротарианец. Чувствам се по-свързана с Ротари отпреди. И съм сигурна, че ще останем свързани, щастливо и завинаги.

Посетете myrotary.org/club-flexibility, за да научите как да се възползвате от възможностите за нуждите на членовете си.

ДА ИЗВЪРВИШ 27 000 МИЛИ ЗА МИР

ДАНИ ГАРСИЯ
Е-клуб на Диструкт 7210

Започнах да ходя през далечната 1996 год. Преживях тежък развод. Бях толкова сломен, че не намирах смисъл в живота. Хрумна ми, че мога да вървя за мир, и мисля, че подсъзнателно се стремях към някакъв вътрешен душевен мир. Започнах от Сан Франциско с посока към Сан Диего. Първия ден извървах 30 мили в проливен дъжд. Бях мокър до кости и имах само 48 долара в джоба си. Нямах кредитни карти. Нямах нищо. Стигнах до хотел в залива Половин Луна и управителят се чудеше какво правя. Казах му: „Е, имам нужда от стая, но нямам пари“. Той отговори: „Хей, няма проблем.

Можеш да останеш тук, колкото ти е необходимо“. С този акт на доброта наистина започнах 20-годишното си ходене. По-късно приятел се обади на морските пехотинци, защото съм бивш пехотинец. Те се свързаха с мен с думите: „Не мърдай никъде. Ние идваме.“ В крайна сметка три Numvee ми бяха ескорт. Прекарах три месеца в ходене през САЩ. Медиите отразяваха историята и получих голяма подкрепа. Сега вече съм обиколил шест континента. Това, което ме държеше, беше любовта и подкрепата на хората, които срещях по пътя си. Присъединих се към Ротари, защото

наистина вършим едни и същи неща, искаме да помагаме на нуждаещите се, работим за благотворителност и културен обмен. Ротарианците са специални хора. Те са като гигантско семейство. И те не просто говорят, те го правят. Това ми харесва. И имам нужда от подкрепата, защото по пътя може да е опасно. Бил съм удрян от коли. Въздушната струя от тирове може буквално да ви събори в страни от пътя. Натъквал съм се на свлачища и пясъчни бури, мълни и гърмящи змии. Спомням си как веднъж в един отдалечен район във Флорида погледнах нагоре и видях торнадо да

се приближава направо към мен. Всичко хвъркваше във въздуха. Трябваше да бягам, за да се спася.

Друг път се изправих пред глутница диви кучета, които идваха към мен. Нямах време да стигна до превозното средство, което ме ескортираше, а и не можех да проявя никакъв страх. Затова хванах здраво щеките и се изправих срещу тях. Ходил съм във всякакви метеорологични условия. Веднъж се придвижвах в сняг до коленете. Носех раницата си, паднах по лице и раницата ме затисна. И ще си призная - исках да се откажа. Но не се отказах, защото чух вътрешен глас: „Стани и

върви!“ После в далечината видях как един автомобил на Френския Червен кръст приближава моя ескорт. Това са моментите, в които разбирам, че това е моето призвание. Сега съм на 72 години. Мислех, че дните ми на ходене са приключили. Живеех във Флорида в опит се да се установя, да се оттегля и да се наслаждавам на слънцето. Но когато се запитах какво мога още да направя с живота си, имах отговор: трябваше да тръгна отново.

Сега съм в Ерусалим. Не знам точно накъде ще поема оттук. Начинът, по който пътешествам, е стъпка по стъпка. Но знам, че тази част от

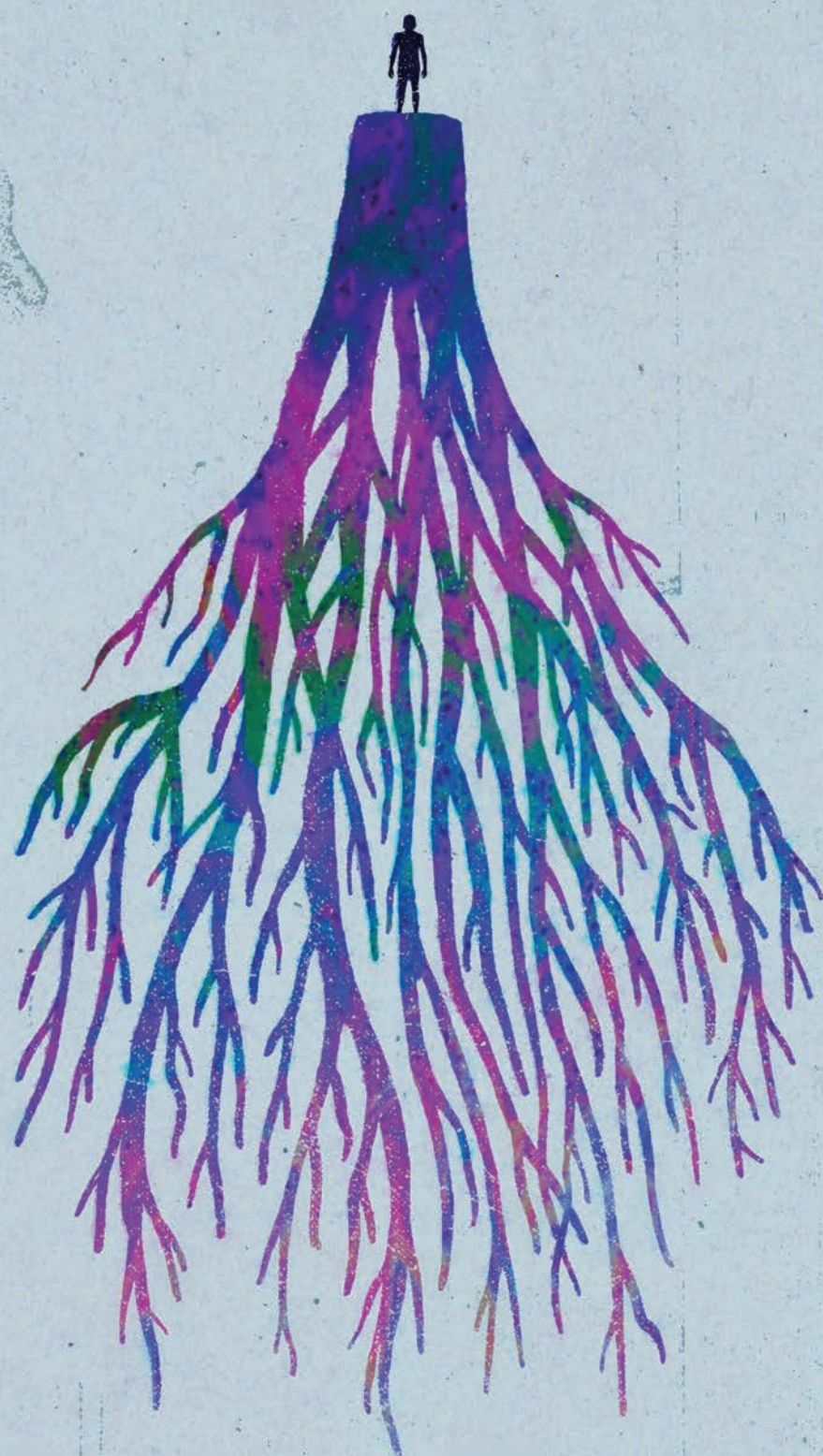
света се нуждае от мир. Не знам какво следва. Всъщност имам една идея. Не съм казвал на друго, но наистина бих искал да отида във Ватикана и да помоля папата да походи с мен. Дори само на кратка разходка, където можем да поговорим и да се помолим заедно. Това звучи налудничаво, нали? Може би е така. Но там, по широките друмища, видях много чудеса.

Както е разказано на Стив Олмънд

Вдъхновени ли сте да работите за мир?

Присъединете се към
Ротари работна група за мир на
rotarianactiongroupforpeace.org

ДА ИЗРАСНЕШ

РОДЕН СЪМ В ПУКАЛПА ПРЕЗ 1982 г. Това беше малък град, но като всички регионални столици на Перу, претърпя ускорено развитие през последните 20 години. В детството ми това беше красиво място. Река Укаяли, основен приток на Амазонка, беше само на две пресечки от къщата ни, беше изпълнена с птици, с природа и магия. Това е връзката с дядо ми - дон Агустин Ривас Васкес, но го наричам Папито Агустин.

Той е роден през 1933 г. в Тамшияку, в североизточната част на Перу, на брега на река Амазонка. На 30 години, докато работи като дърводелец, започва да рисува. Това става повратна точка в живота му. Всичко започва с изкуството. Търсейки вдъхновение, той започва да учи при един шаман и започва да взима аяхуаска - дрога, направена с растения от джунглата, която предизвиква халюцинации и видения. По време на едно от тези преживявания вижда фантастични дървени фигури и чува гласа на мъртвата си баба, която му казва да спре с рисуването и да почне да прави скулптури от дърво. Така той започва пътуване

С МАГИЯТА НА ШАМАНА

ЕЛОХИМ МОНАРД, Ротари приятел за мир,
Университет Дюк и Университет
Северна Каролина, Чапъл Хил 2014-16

В магията на Амазонка, което никога не спира.

Дядо ми започва да събира големи корени от дърветата в речния басейн. От тях прави скулптури. Това е най-ранният ми спомен за Папито Агустин. Той беше построил голяма къща в центъра на Пукална, където всички живеехме, и аз го помня в талер - неговата работилница, докато майстореше своите скулптури. Неговите източници на вдъхновение бяха Амазонка и магическите неща, които бе видял в халюцинациите си. Ходех при Папито Агустин на Пукална Всяка ваканция. Под неговия контрол аз взех аяхуаска за първи път, когато бях на шест години. Нека да си спомня. Това, което се случи, беше ясен образ на цветовете и музика. Видях цветовете. Видях музика. Спомням си момента съвсем ярко, но се страхувам, че не помня усещането. В крайна сметка баща ми ме заведе до леглото и заспах.

През годините продължавах да приемам аяхуаска с дядо ми. Той танцуваше и пееше на испански език и на различните езици и диалекти на местното население на Амазонка. Дори

изобрети и струнен инструмент, el arco del duende - лък на феята, чиято музика прониква в мозъка ви и ви кара да летите. Летиш, носен от тези звукови вълни. Вибрациите те пренасят в различните светове около теб: от миналото към бъдещето, към хората, които не са до теб. Всичко е енергия. Това е физика. Аяхуаска е средството, което ви запознава с енергията, която витае около тялото и душата ви. Тя премахва филтрите - твоите сетища, начина, по който организираш нещата в мозъка - които те предпазват от хаоса. Когато се свързваш с този хаос, се свързваш с всяко парче на света. Свързваш се с Вселената. Когато си в състояние да управляваш цялата тази енергия без филтри, това е най-добрата магия. Но преди 10 години, когато за последен път взех аяхуаска, имах много лошо преживяване, което ми се отрази доста зле. Не знам дали някога ще опитам отново.

Дядо ми още живее близо до родното ми място на Амазонка. Ако повървите около 3 км навътре в джунглата ще намерите мястото с наименованието юшинтаита, което означава

„баща на душата“. Това е своеобразно множество от къщички и колиби, които той е построил, и хора от цял свят идват да учат при него. Те идват за изцелението на шамана и за виденията, свързани с аяхуаска. Що се отнася до мен, приемам времето с дядо ми за подарък, магически и трансцендентен. Най-важното, което остава след от тези преживявания, е отварянето ми към света и ми показва, че има различни подходи към живота. Намалиха всички предразсъдъци, които бих имал, и съм по-отворен за връзка с различни култури. Днес ми помагат по пътя към мира.

Аз съм технически съветник за Barrio Seguro (Безопасно съседство), програма на Министерството на вътрешните работи на Перу. Чувствам се задължен към Амазонка и нейните хора. Трябва да направя нещо, което все още не съм разбрал. Подобно на дядо ми, трябва да си спомня и да се свържа с моите корени.

Както е разказано на Джеф Джонсън

БИЛ БУКЪР
Ротари клуб Литъл рок
Арканзас

ДА ПРАВИШ СЕРЕНАДА НА В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА

ИМА ПЕСЕН НА ФРАНК СИНАТРА, В КОЯ-
ТО СЕ КАЗВА:

*Без песен денят никога няма да свърши.
Без песен пътят никога няма да завие,
когато нещата се влошат,
човек няма приятел без песен.*

Цитирах тези речове в първия си ден като президент на Ротари клуб в Литъл Рок. Обясних, че през цялата година ще почитаме музиката, защото тя добавя толкова много в живота ни. Открих с този цитат, а след това казах, че на земята не ще се намери по-добра музика от тази на Бродуей. Носех смокинга си и сложих фантомна маска на лицето, преди да изпея „Музиката на нощта“. Не искам да се хваля, но овациите бяха големи. Не съм сигурен, че някой в моя клуб беше очаквал така да се развият нещата. Аз съм сертифициран счетоводител и директор в погребална агенция. Това е доста сериозна работа. Но обичам театъра, особено мюзикъли. Това е любимият ми начин да избягам от реалността и да забравя какво още се случва в продължение на часове. Всяка седмица избирах песен и я пусках отново и отново, за да запомня думите и мелодията. Слушах я толкова много, че ми ставаше лошо от нея. Тогава излизах, затварях очи, преструвах се, че съм под душа и започвах да пея. Възхищавам се на хора, които наистина пеят, и това е тяхна професия. Имаше моменти, когато пеех фалшиво, но си мислех: „Кое е най-лошото, което може да се случи? Излагам се пред приятелите си.“ Нямах орган или пиано. Но много от членовете пееха заедно с мен. Някои хора наистина се вживяваха. Един ми каза: „Не прави Ани, когато съм извън града!“ Едно от най-големите ми съжаления е, че не знаех нищо

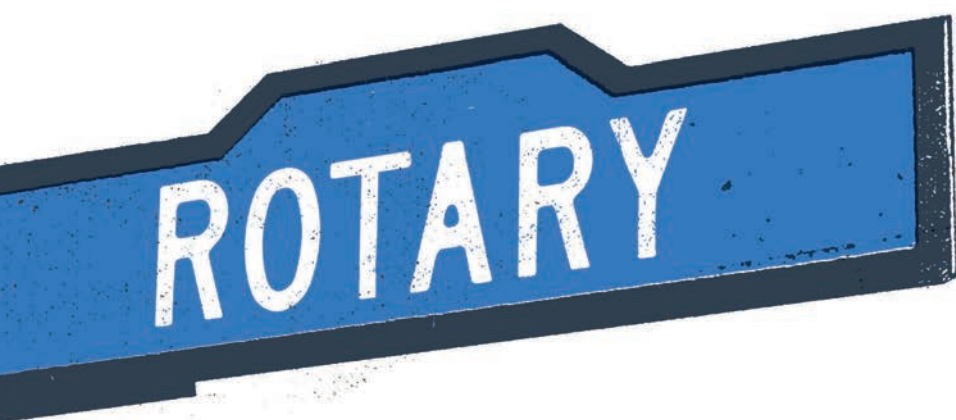
на Бродуей, докато не станах на 40 години. Оттогава съм присъствал на 31 представления в Ню Йорк и общо над 100 представления. Но мюзикълът е моята страст. По време на „Фантомът от операта“, ще ви кажа колко мъниста са в полилея, който се чупи на сцената. Мога да ви кажа колко промени на костюми се правят. Знам за колко награди Тони е номиниран всеки мюзикъл и колко са спечелили. Научих още по-неизвестни факти за мюзикълите през годината като президент на клуба в Литъл Рок, за да мога да кажа на членовете ни малко за всяко произведение, преди да изпея една песен от шоуто, за да открия нашата среща. На моята годишна от сватбата се отклоних от темата Бродуей. Този вторник жена ми присъстваше на срещата ни с мен. Изненадах я с цяла клубна серенада на „Сладката Каролайн“

на Нийл Даймънд. Тя се казва Каролайн и обича Нийл Даймънд. Винаги казва, че е написал тази песен за нея.

Въпреки че президентската ми година свърши, хората вече ме мислят за един вид експерт по Бродуей. Винаги когато гледат шоу някъде, ме питат какво мисля за него. Дали наистина ми харесва дадено шоу, преценявам по това, дали искам да го гледам отново на следващия ден. Обичам да купувам комплект билети за едно и също представление в два поредни дни. Наистина трябва да видите шоуто четири

КЛУБА СИ ВСЯКА СЕДМИЦА
ЦЯЛА ГОДИНА

или пет пъти, за да уловите и най-малкия детайл. Един от любимите ми моменти е, когато Жан Вължан умира в края на Клетниците и Фантин излиза от сенките. Тя пее:

*Вземи ръката ми, ще те водя към спасение.
Вземи моята любов, защото любовта е вечна
И помни истината, която веднъж бе казана:
Да обичаш друг човек, е да видиш лицето на Бога.“*

В моята професия виждате, че животът е пълен с изненади и невини добри. Жена ми беше диагностицирана с рак веднага след като гледахме „Цар Лъв“ за първи път. Това означа-

ва повече за мен сега, защото беше последното нещо, което гледахме заедно, преди гумата рак да влезе в живота ни. Последните два погребения, които организирах, бяха на 51-годишни хора. Важно е да се опитате да живеете пълноценно и да се насладите на това, което обичате, защото всеки ден, който имате, е наистина благословия.

Както е разказано на Ванеса Главинкас

Обичате да пеете?
Настройте се на Вълната
на братството на ротарианците
музиканти на ifrm.org

СПОДЕЛЕТЕ ВАШАТА ИСТОРИЯ

Това е третото годишно издание на **КАКВО Е ДА...**

доказан фаворит сред читателите ни във и извън Ротари.

Ако сте ротарианец с чудесна история - или познавате някой, свързан с Ротари, който има фантастична приказка - ние искаме да ги чуем.

Потърсете най-добрите истории за нашето четвърто издание на **КАКВО Е ДА...** през януари 2019.

Споделете
собствената си история с нас на
rotarian@rotary.org
Включете „What it's like“
В заглавието на Вашия имейл

ДА БЪДЕШ МИЛЕНИАЛ* В РОТАРИ

ДОМИНИК БОНИ
РК Уеначе Норд, Вашингтон

РОТАРИ Е СТРАНЕН. Ротарианците са предимно възрастни хора. Те пеят песни и казват „Обещанието на Вярност“ преди срещите. Разказват тълпи Вицове. Но организират и почистване на отпадъци по магистрали, кръвни банки и панаири за грамотност. Набират пари за студенти, които да учат в чужбина и отварят домовете си за чуждестранни студенти, които учат тук. Те са обединени около идеята за изкореняване на полиомиелита. Да, полиомиелитът е все още тук. Аз съм на 32 години. Присъединих се към Ротари преди три години, когато местният лидер Ърл Тили ме покани. На първата среща не видях много лица на моята възраст, но открих, че ми е близко ротарианското мислене. За безкористна служба. Спомням си първата мисъл: „О, уау. Аз съм у дома.“ Ърл ми стана ментор. Той е на 83 години, все още играе тенис и редовно кара велосипед. Той беше кметът на нашия град, а след това нашият щатски представител. Възхищавам се и на начина, по който е осмислил живота си. Намирам, че хората в Ротари

вършат добра работа, но не и за самореклама. Наистина уважавам и искам да подражавам на това. Аз ръководя компания за социални медии и маркетинг. Управлявам уеб страници за нашия местен вестник, три училища и други организации. Част от моята работа е да наблюдавам коментарите на обществото, което означава, че съм сред троловете на социалните медии всеки ден. Хората се държат ужасно един с друг онлайн. Изричат ужасни, злонамерени неща. Това е потискащо. За мен Ротари е начин да го елиминирам. Мисля, че пътят към едно общество с по-висок граждански облик е чрез нашите клубове. Докато социалните медии са добри за много неща, те не могат да разбият стени, които градим помежду си. Ротари предлага неутрално пространство, където можем да се съберем с други хора, дори и с тези, които обикновено не мога да видя, и да се фокусираме върху наистина значими неща. Да бъдеш в Ротари, не е само меден месец. Преминах през период, когато се чудех дали това е за мен. След като се при-

съединих, поех социалните ни медии и създадох нов сайт за нашия клуб. Така започнах да популяризирам Ротари в моята мрежа, но нямаше чувството, че ще постигна някакъв напредък или че други млади хора ще се присъединят. Но бях се ангажирал да се явявам, така че останах в него. Бях доброволец за много неща. Радвам се, че го направих. Нашият клуб сега е почти наполовина от млади хора. Естествено това добави малко напрежение относно нашите обедни срещи, тъй като вече не всички са пенсионери.

И така, какво означава да си милениал в Ротари? За повечето млади хора Ротари е старомодна организация. За мен пък това го прави готин. Връстниците ми са склонни да се изолират. Ние сме свързани чрез технологиите, но не сме наистина свързани. Ротари е моята противоположност към това.

Както е разказано на Ванеса Главинкас

* Поколение Y, родено между 1980-90 год.

ЕМИЛ КОЦЕВ

Дистрикт губернор 2017-18
Дистрикт 2482 България

Уважаеми приятели ротарианци,

В края на всяка календарна година настъпва време за равностметка. Надявам се, че 2017 г. е отговорила на вашите очаквания в личен и професионален план. Постоянно си повтаряме, че ротарианците са лидери, успели в бизнеса и своите професии, така че нямам основание да се съмнявам в това. А и не е моя работа.

Мое задължение обаче е да ви информирам периодично за свършеното през годината. Ето как изглежда Дистрикт 2482 към 31 декември 2017 г. в числа: 2003 ротарианци, 87 клуба, 2 нови клуба в процес на чартиране, 87% от клубовете с попълнени цели в РК Централ, втори клуб в дистрикта (РК Шумен), носител на званието „100% Пол Харис Фелоу“, среден брой хуманитарни проекти на клуб – 5,56, приблизителен брой на бенефициентите – между 15 000 и 50 000 в зависимост от степента на благодетелстване на нуждаещите се.

Така изпратихме 2017. Продължаваме напред с гордо вдигнати глави. Даряваме радост на хиляди хора. Внасяме светлина в домовете на много семейства. Полагаме усилия, които дават определени резултати. В същото време 8 от 10 души не знаят какво е Ротари. Дистриктни ресурси (над \$150.000) стоят неоползотворени в очакване на клубни предложения за глобални грантове. 73 клуба в дистрикта не са намерили достатъчно мотивация, за да дарят поне един долар на Фондация Ротари. Чудя се дали сме толкова полезни и значими, колкото искаме да изглеждаме? Чудя се дали правим достатъчно? Чудя се дали наистина успяваме да правим разликата?

Едно ми е ясно – ние всички, заедно с нашите ротарактори и интерактори, имаме изключителния късмет да сме част от голямо ротарианско семейство. Три ключови думички обясняват смисъла на тази фраза: съпричастност, състрадание и смирение. Като членове на семейството от нас се очаква съпричастност един към друг. Като ротарианци ние проявяваме състрадание към онеправданите. А големи ни прави не тупането в гърдите и криворазбраното лидерство, а смириенето.

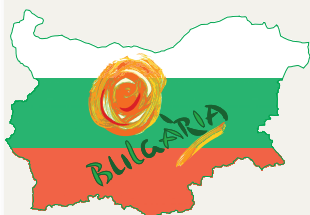
Скъпи приятели, приемоте моята благодарност и признателност за положените усилия. Искрено желая на всеки от вас да намери нещото, което ще го направи щастлив през новата 2018. Може би не е необходимо много да го търсим. Годината започва с Месеца на професионалната служба. Защо да не се възползваме от този шанс и да помислим за професионалното развитие на младите? Работата с тях има потенциала да ни направи щастливи и доволни от себе си. Има толкова много възможности да се почувстваме действително полезни и значими. Достатъчно е да си припомним за дистриктния проект „Час по бизнес“, който инициирахме преди години и който всъщност никога не е преставал.

Нека, когато дойде времето за равностметка догодина, апатията, бездушието и възгордяването да не фигурират в уравнението. Нека съпричастността, състраданието и смириенето доминират. Тогава ще сме сигурни, че наистина ПРАВИМ РАЗЛИКАТА.

Бъдете благословени!

Съргечен ротариански поздрав!

РОТАРИ В СЛУЖБА НА
ЧОВЕЧЕСТВОТО

СЕМИНАР НА С привкус на

Годишният семинар за Фондация Ротари, състоял се на 25 ноември 2017 г. В х-л „Империял“, Пловдив, събра 147 участници от 62 клуба, към които се присъединиха и представители на Ротаракт клубовете. Традицията на РК Момчилград да участва в дистриктни събития с много от своите членове беше подкрепена от приятелите от РК София-Триадица с 13 участници в семинара.

Специален гост на събитието беше регионалният координатор за Фондация Ротари Йешим Йоней. Във възбудяващо слово тя представи каузите на добротата, реализирани от фондацията с даренията на ротарианците по света и призова за нашата активност и съпричастност. На нея се падна и задължението и привилегията да връчи високото отличие Major Donor на ПДГ Красимир Ганчев.

В работата на семинара взе участие и поканената от ИСС България-Русия ПДГ Надежда Пап. Тя предаде поздравите от московските ротарианци и сподели идеи за съвместната дейност и проекти между двете страни.

Председателят на подкомитета за дистриктни грантове Виолина Костова отчете шестте проекта, финансирани през 2016-17 с дистриктен грант и представи проектите, които РК Видин, РК Берковица, РК Кърджали, РК Сливен и РК София Балкан ще реализират през тази ротарианска година. Обратната връзка показва, че последователната работа на комитета за ФР по документацията и управлението на проектите и оказваната помощ във всеки един от етапите на проекта от оценяването на нуждите на общността, идеята за проекта и неговата реализация се ценят от клубовете. Задава се модел за следване, дори и за повтаряне на осъществени проекти, когато те отговарят на реални нужди на общността. Успешно завършените проекти са подготовка и следваща стъпка към по-мощни и устойчиви проекти с глобален грант.

Презентацията на ДГЕ Веселин Димитров и на председателя на подкомитета за набиране на дарения Алекс Ангелов разкри устойчива тенденция на ръст на общия размер на даренията в дистрикта. Към досегашния носител на отличието Клуб 100% РНФ- РК Видин, се добави РК Шумен, а непосредствено преди края на годината го заслужи и РК Стара Загора. В същото време, насърчаването на културата на дарителство в нашата ротарианска общност остава нереализирана и дори въобще непоставена цел за някои клубове.

ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

купон, вино и боулинг...

Темата за публичността на нашите проекти беше част от работата на семинара, представена от професионалисти като Иво Донеф, президент на РК Добрич, АДГ Спас Попов и дистриктния секретар Таня Георгиева.

Съдържателно и със свеж поглед ДГН Митко Минеф ни даде актуална информация за работата на ротарианските центрове за мир и за възможността клубовете да излъчат млади хора, кандидати за обучение и да им дадат шанс за кариера в опазване на мира и решаването на конфликти по света.

Към обичайните теми беше добавено представяне на други НПО с тяхната различна динамика и различни инструменти за реализиране на каузи в полза на общността. Акцент в презентацията на Ласка Ненова от „ВГ Бъди активен“ беше осъщественият от организацията и с финансовата подкрепа от Кока Кола България конкурс за превръщане на занемарени места в десет общини в спортни площадки. Една от тези десет общини е Карлово, където партньор по проекта е РК Карлово.

Във Втората част на семинара зарадвахме нашия ДГ, като НАПРАВИХМЕ РАЗЛИКАТА и разделихме участниците в два панела. Първият - за ротарактори и ротарианци без опит в изпълнение на проекти, модерирани от ПДГ Красимир Ганчев и председателят на Подкомитета за глобални грантове Константин Стоянов, Вторият - за тези с опит и с намерения за работа по глобален грант, модерирани от ПДГ Нина Митева и Виолина Костова. Работата и на двете места премина в атмосфера на активност и креативност, даде начало на приятелства и роди идеи, които си струва да бъдат материализирани в проекти.

Успешната работа на семинара в голяма степен дължим на домакинството на РК Пловдив Пълдин, който успя в същото време да е домакин на ежегодния боулинг турнир и да ни направи съпричастни към отбелязването на шестнадесетия си рожден ден. Още едно традиционно събитие, което се свързва с името на нашия приятел Любозар Фратев, добави цвят и настроение. Това е Дефилето на младото вино в стария град, което ротарианците, като организирани хора, успяха добре да съчетаят с участието си в семинара.

Нина Митева,
Председател на Комитета за ФР

КОЛЕДНИ БЛАГОТВОРИТЕЛНИ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

За шестнадесети пореден път РК Велико Търново организира Колежен благотворителен бал, на който присъстваха над 160 души и бяха събрани близо 16 000 лв.

Кауза на Ротари Клуб Велико Търново тази година: За превенция на сърдечните заболявания!

Президентът на РК Велико Търново Калоян Ганев обяви, че каузата на Вечерта е изпълнена и средствата за закупуване на д-ва ЕКГ „Холтера“ за нуждите на МБАЛ „Д-р Стефан Черкезов“ са събрани.

На Бала присъства Губернорът на Дистрикт Емил Коцев, ПДГ г-р Димитър Димитров, Губернорът Номини Г-н Митко Минева, Даниел Панов - кмет на община Велико Търново, Добромир Добрев - кмет на община Горна Оряховица. Събитието бе уважено от приятели от РК Габрово, РК Севлиево, РК Троян, РК Русе, РК Плевен Центрум, РК Балчик, РК Горна Оряховица, Сателитен РК Павликени-Бяла Черква и РК Ловеч. В официалната част бяха връчени на шестима приятели отличията Paul Harris Fellow.

Клетва за членство в РК Велико Търново положиха и двама млади кандидати. Дарения бяха направени

и от РК София-Витоша и РК Стара Загора-Берое, които не присъстваха, но подкрепиха каузата.

Дарения за каузата бяха направени от сървис клубовете в града и техните членове: Зонта клуб, Лайънс клубовете, както и от няколко Ротари клуба от страната и много персонални дарения от присъстващите, както и от фирми.

РК Велико Търново благодари и пожелава Весели Коледни и Новогодишни празници!

Росен Великов,

Секретар РК Велико Търново

СВИЛЕНГРАД

На 2 декември 2017 година се проведе третият благотворителен бал в Свиленград, организиран от РК Свиленград и Лайънс клуб Свиленград. Тема на бала беше „Деца на Свиленград“.

Над 200 гости присъстваха на станалия традиционен благотворителен бал в ресторант Hotel & Restaurant Nesteya Свиленград. За трета поредна година целта на Колежния бал беше да се съберат средства, с които да се направи профилактика на гръбначните изкривявания за ученици от пети и шести клас. Събраните средства от миналогодишния бал надхвърлиха сумата, необходима за прегледите на децата, и остатъкът от фонда бе използван за закупуване на детски играчки за всички детски градини на стойност 5000 лв. Тази година набраната сума от благотворителната вечер възлиза на 10 320 лв., като подобри миналогодишния резултат. Двамата клуба единодушно решиха да подпомогнат и още една кауза: Ремонт на санитарните помещения в Детска градина „Снежанка“, които имат спешна и неотложна необходимост. Ротари клуб Свиленград благодари специално на: Казино „Принцес“ с дарение от 2000 лв., Казино „Роял“ - 1000 лв., Казино „Пегасус“-1000 лв. Признателност и

лична благодарност към Всеки един гост на Вечерта, отделил време, средства и желание за добротворство.

Специални благодарности и към Всички деца от #ИнтерактКлубСвиленград за указана помощ по време на бала. Млади приятели, страхотни сте!

Отново ще усмихнем децата на Свиленград!

Стефан Ламбов,

Президент на РК Свиленград

БАЛОВЕ В Д-2482 БЪЛГАРИЯ

ЯМБОЛ

На 8 декември 2017 г. се проведе двасетият Колежен благотворителен бал на Ротари клуб Ямбол. През тази година тържеството, заемащо достойно място в светските събития на града, имаше юбилеен характер, защото премина под знака на 20-годишнината от чартирането на клуба, която беше чествана през октомври. Домакините от Ротари клуб Ямбол имаха удоволствието да посрещнат като гости на бала Президентът на Ротари клуб Сливен Христо Стоянов, кметът на Община Ямбол Георги Славоу, заместник-кметът на общината Илиана Бицова, както и много изтъкнати общественици и бизнесмени от града.

В тържествената си реч президентът на Ротари клуб Ямбол Христо Христов представи дейността на клуба през изминалите години като акцентира върху осъществяването и развитието на трайни и стойностни проекти, свързани с подпомагане на образованието и здравеопазването в град Ямбол, споменавайки ежегодните инициативи, провеждани под егидата на клуба, като „Юнската профилактична кампания“ срещу злокачествените заболявания на простатата, младежкия хепънинг против наркоманията под наслов „Не на нея“, връчването на награди и ученически стипендии по случай Деня на бугителите. Същевременно той представи пред гостите още една водеща линия в дейността на клуба, свързана с организирането и финансирането на проекти в областта на културата, презентиранието на историческите забележителности и подобряването на естетиката на градската среда в Ямбол. Ретроспективно бяха отбелязани такива знакови обекти, изградени от Ротари клуб-Ямбол, като Градския часовник, мемориалните чешми пред двата най-големи храма в града и реновирания пещерен параклис „Изворът на Самарянката“ в местността Бакаджик. В духа на описаната традиция президен-

тът на клуба обяви и основната инициатива, за чието осъществяване се събират благотворителни средства на този Колежен бал, а именно финансиране изграждането на „Градски турбийон“ в Ямбол. Проектът предвижда създаването на открит часовников механизъм, тип турбийон с височина около 2.5 м, който да бъде монтиран под стъклен купол в центъра на града. Негов автор и изпълнител ще бъде изтъкнатият ямболски майстор и реставратор на часовници Тодор Тодоров-Чочо, чиято творческа енергия може без съмнение да вдъхне живот на проектираното съоръжение.

В приветствието си към домакините и гостите на бала, Кметът на Община Ямбол Георги Славоу даде висока оценка на цялостната дейност на ротарианците, извършвана в полза на обществото и подчерта голямата отговорност, която те носят при изпълнението на своите инициативи, свързана с реалните очаквания на нашите съграждани. От името на Общинското ръководство той изрази пълна подкрепа за осъществяването на проекта „Градски турбийон“, чиито уникални размери, техническа сложност са свидетелство за съзидателната мощ на ямболските творци.

Д-р Красимир Пенчев
Секретар на РК Ямбол

Идеята за създаването на градски турбийон в такъв мащаб беше представена като идеен проект за първи път на Колежния бал на клуба през 2016-та година и още тогава започна целевото събиране на средства от членове на клуба, техни приятели и съмишленици. Инициативата намери своето продължение по време на тържествата през октомври тази година, когато беше подкрепена с дарения на ротарианци от България, Сърбия и Гърция. На коледния благотворителен бал през 2017-та година бяха събрани нови допълнителни средства, като общия им размер надхвърля 1/3 от стойността на проекта и позволява практическото стартиране на изпълнението му.

МОНТАНА

Под мотото „Правим разликата за Монтана“, РК Монтана и тази година реализира различни инициативи в полза на нуждаещи се общности. През последните години клубът облагороди градинки и паркове, закупи медицинска апаратура и консумативи за местната болница, спонсорира участието на талантиливи местни деца в национални и международни конкурси и състезания. Тази година беше завършен проект „Да опазим децата на Монтана“. На девет участъка с усилено преминаване на деца и пешеходци – пред училища, детски градини и на други невралгични участъци, където се пресичат улици с интензивно движение, клубът монтира и подари на общината 18 броя светещи пътни знаци „Внимание деца“, със соларно хранване. Проектът е на стойност 13 000 лв. и с него общата стойност на реализираните идеи на клуба нахвърли 150 000 лв., а ротарианците продължават да променят по положителен начин града и света, влагайки усилия и средства в полза на различни каузи.

На проведения на 15.12.2017 год. традиционен Колежен благотворителен бал бяха продадени творби на известни художници, сред които акад. Светлин Русев, проф. Георги Чапкънов, проф. Галилей Симеонов. Продадени бях три произведения на Вълчан Петров, две на Стоимен Стоименов от личната ко-

лекция на Атанас Бобоков, платно на Янко Янев от колекцията на професор Иван Гаврилов, а „Магона“ на Светлин Русев бе осигурена за търга от доц. Борислав Великов. Изпълнителният директор на ОЗК Александър Личев дари за каузата реплика на Панагюрското съкровище. Портрет на Левски, рисуван от проф. Галилей Симеонов, достигна цена от 5000 лева по време на благотворителния търг на РК Монтана. Собственик на знаковото платно „Демонът на империята“ стана приятелят Никодим Войнов. Общо 15 150 лв. събраха по време на благотворителния си бал ротарианците в Монтана и тези средства ще подпомогнат изпълнението на множество набелязани благородни и обществено полезни начинания, за да бъде НАПРАВЕНА РАЗЛИКАТА за Монтана.

Кирил Кирилов,
Президент на РК Монтана

По традиция благотворителната част на бала включваше набирание на средства от продажбата на търг на различни предмети: картини, специален календар, посветен на Христо Ботев, бутилки отлежали български вина. Особен интерес предизвика скулптурата „Алианс“, дело на френския художник и скулптор Дейвид Гийом; размери 240/75см, закупена за Ротари парка в Пловдив.

Ели Стоянова,
Зонта клуб Пловдив

ПЛОВДИВ

Градският колежен бал в Пловдив се проведе за 15 път. Под мотото „Да се веселим и да помогнем“ неправителствени организации в града се събират под егидата на Ротари и определят кауза, която да подпомогнат.

На 22 декември, в навечерието на Бъдни вечер, проектът на бала за набирание на средства бе вече придобил завидна популярност „Народните будители и Аз“. Проектът има за цел да представи имената и дейността на онези български възрожденци и личности, които са оставили своя отпечатък в израстването и просперитета на нашата държава.

От старта през 2009 година до този момент участие са взели 63000 ученици. Днес състезанието се провежда в четири области в страната – Пловдив, Пазарджик, София, Варна.

На 30.10.2017 г. бе даден старта на осмото издание на проекта и то ще се проведе под патронажа на Президента на Р България – ген. Румен Радев.

Идеолог и основател на проекта „Народните будители и Аз“ е доцент Кирчо Атанасов, паст президент на РК Пловдив-Пълдин.

РОТАРИ ТУРНИР ПО ТАБЛА 2017

В началото на декември РК София-Капитал проведе оспорван вътрешен турнир по табла. Като двукратен последователен носител на купата от предишните турнири през 2015 г. и 2016 год., клубът покани всички членове на семейството на Ротари, както и приятели на идеята за служба в полза на обществото, да вземат участие в тазгодишния турнир по табла. Събитието се проведе в неделя, 17 декември 2017 г. от 11.00 ч. в Hotel & Restaurant Eleganza в кв. Симеоново. На поканата се отзоваха приятели и гости на различни клубове. Решихме да спазим традицията и освен купа за най-добрия индивидуален състезател, дадохме купа и на клуба, събрал най-много точки от участието на неговите членове и гости. По прави-

ло за отборното класиране клубът домакин не участваше. Класирането:

Индивидуално:

I място:

Евгения Мандраджиева
(гост на РК София-Капитал)

II място:

Жечко Балабанов
(президент на РК София-Балкан)

III място:

Димитър И. Мандраджиев
(гост на РК София-Капитал)

Отборно:

I място: РК София-Балкан
Кирил Кирилов,
Президент на РК Монтана

Димитър Мандраджиев,
Президент на РК София-Капитал

ПОДАЙ РЪКА, ПРИЯТЕЛСКА РЪКА

Голямото ротарианско семейство осигурява възможност да подадеш ръка и да се докоснеш до нечий живот в другия край на света. Благодарение на международното сътрудничество РК Гоце Делчев заедно с ротарианците от РК Канес-Грималди, Франция, осъществихме общ проект.

Той е свързан с една от основните каузи на Ротари – здравеопазването. Успехът на проекта доказва силата на ротарианския дух и приятелството.

На 13 октомври 2017 г. финализирахме проекта за дарение на

ехокардиограф на МБАЛ „Иван Скендеров“ на стойност 32 700 евро. Ехокардиографът ще допринесе за висококачествена консултативно-диагностична дейност за хората на четири общини.

По време на официалното представяне на дарението присъстваха ДГ Емил Коцев, АДГ Слави Лачинов, кметът на града г-н В. Москов, директорът на болницата г-р М. Рагойкова, ротарианците от РК Гоце Делчев, лекари от града.

Мария Герова,
РК Гоце Делчев

ЗДРАВЕТО – ЕДИН ОТ ПРИОРИТЕТИТЕ НА РОТАРИ

На 4 декември 2017 г. с любезното домакинство на УМБАЛ „Еврохоспитал-Пловдив“ ООД се проведе първата работна среща и се даде старт на изпълнението на глобалния проект № 1756342 с партньори Дистрикт 2100 Италия; Дистрикт 4310 и 4590 Бразилия; Дистрикт 2482 България и Ротари клуб Истанбул-Еникьой Турция. Проектът е на стойност 98 858 щатски долара и предвижда закупуването на ехограф с доплер и електрокардиограф на General Electric.

В България годишно умират над 20 000 души, покосени от исхемичен мозъчен инсулт. С тази тъжна статистика страната ни се нарежда на първо място в ЕС по смъртност от инсулт.

Проектът No Stroke Bulgaria адресира този сериозен хуманитарен проблем у нас. Основната цел е да се намалят случаите на това заболяване чрез скрининг на високорискови групи от населението за исхемичен мозъчен инсулт.

От италианска страна участие взеха проф. д-р Гаetano де

Донато ПДГ, специалист по сърдечно-съдова хирургия - Втори Неаполски университет, и ротарианците Луиджи Дела Роса и Марко Палимери.

От българска страна партньори са Ротари клубовете Бургас, Бургас-Пиргос, Бургас-Приморие, Пловдив-Филипопол, Русе, Русе-Дунав и София-Възраждане. Координатор на проекта е доц. Иларио Астинов, ПДГ.

Лечебните заведения, които ще получат предвидената за закупуване апаратура и ще осигурят лекари специалисти за осъществяването на проекта са Националната кардиологична болница (НКБ - София), УМБАЛ-Бургас АД, УМБАЛ „Еврохоспитал-Пловдив“ ООД, УМБАЛ-Русе АД.

Гостите бяха приветствани от управителя на УМБАЛ „Еврохоспитал-Пловдив“ ООД г-р Венцеслав Джурков, г. м. и останаха впечатлени от условията в болницата и високото ниво и качество на лечебната дейност.

Димитър Димитров, ПДГ

ПЛАНИРАНЕ ЗА УСТОЙЧИВО БЪДЕЩЕ

Ротари клуб София се включи в проект за глобални грантове на Фондация Ротари „Планиране за устойчиво бъдеще“ RYAS - Ротарианска младежка награда за устойчивост по инициатива на Ротари клуб Кицбюел, Австрия.

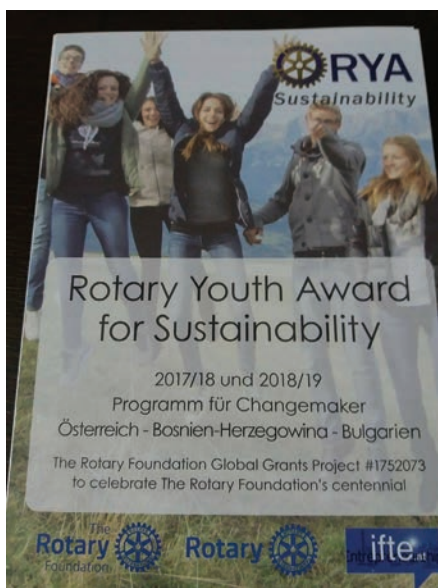
Целта на проекта е да се подобри предприемачеството сред младите хора (ученици и студенти) и да се повиши тяхната осведоменост и интерес към устойчиви бъдещи инициативи в областта на „глобалните цели“ на Организацията на обединените нации за положителна промяна в обществото и икономиката.

Целта се обективира чрез създаване на проекти и на стартиращи фирми в тази област. А най-добрите идеи ще бъдат удостоени с наградата на Ротари за устойчивост - Changemaking.

Проектът се провежда в двата ротариански дистрикта на Австрия – 1910 и 1920 (чрез него Дистрикт 1920 ще отпразнува 100-годишнината на Ротари фондацията в Австрия). За международни партньори са избрани ротари клуб Wolfrathausen – Isartal от Германия и Дистрикт 1841 (обхващащ Ротари клубове в 9 региона на Германия), Ротари клуб Баня-Лука от Босна и Херцеговина и българския Ротари клуб София.

Проектът е интегриран в съществуващата мрежа на „Награда за промяна на клиент“ – Changemaking на организацията „Инициатива за обучение по предприемачество“ (IFTE) във Виена.

През годините 2017/18 и 2018/19 наградата Changemaker ще бъде представена като „Ротарианска младежка награда за устойчивост“ в Австрия, за да се улеснят и гарантират дългосрочните ефекти на ротарианските дейности. Наградата Changemaker ще бъде създадена като постоянен приз първо в Австрия, а след това и в България, в Босна и Херцеговина.

В изпълнение на проекта в България са избрани шест ученически проекта, свързани с темата, които трябва да се реализират до края на учебната 2017/2018 г. Това са проекти на: два екипа от Национална стопанска гимназия София („Устойчиво потребление“ и „Горичка“), два екипа от Търговска гимназия Варна („Електронен пътеводител Vizo“ и „Помощ на деца със специални нужди от клуб „Хвърчило“), проект на екип от 23 СОУ София (уеб сайт за улесняване избора на висше училище) и проект от екип на СОУ Петрич (алтернативно електрическо хранене на училището).

На 24 ноември в София Бизнес център проектите бяха представени от учениците пред поканени за мероприятията млади предприемачи, които трябва да действат като ментори на ученическите екипи, в присъствието на основния координатор на проекта г-р Ханс Филип от Ротари клуб Кицбюел, Австрия и представителя на Ротари клуб София Маргарита Златарева. Младите предприемачи избираха от индивидуалните проекти, които да подкрепят като ментори. Така Всеки от екипите получи своя ментор и срок за изпълнение на проекта до края на учебната 2017/2018 г. Проектните идеи допълнително ще получат и съответен бюджет. Представянето бе съчетано със срещата на участници в организацията „Инициативата за обучение по предприемачество“ (IFTE), Виена.

Чрез включването в глобалния грант проект на Фондация Ротари приятелите от Ротари клуб София протягат ръка на млади хора да могат да направят важен старт като „създатели на промени“ като бъдещи социални предприемачи, от каквито толкова голяма нужда има нашето общество.

Илия Илиев,
президент на РК София

ЕКОИНИЦИАТИВИ НА РОТАРИАНЦИТЕ ОТ САНДАНСКИ

Мотото на коледните благотворителни баловете бе да облагородим района на Водопад в местността Попина лъка в Пирин. Във връзка с това организирахме почистване на района около водопад, в което се включиха много ротарианци, техните семейства и туристи-ветерани от града. Предстои монтирането на кътове за отгих, укрепване на стъпала, изграждане на парпети.

Александър Станоев,
РК Сандански

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА ЗА РК СОФИЯ-ЦЕНТЪР

На 5 декември се състоя среща на благотворителите за Природен парк „Витоша“. Заедно с много други лица и организации нашият клуб беше отличен с грамота за дейността ни по поддържане на алейната мрежа „Драгалевски манастир“. От името на клуба приех грамотата, която ни беше връчена от ландшафтния архитект Снежана Петрова, директор на ДПП „Витоша“. Проектът е включен в програмата ни за ротарианската 2017/2018 г. Започнахме го през 2015/2016 година, така че това е един устойчив проект и заедно продължаваме.

Благодарим и на нашите приятели от фондация „Рома“, с които си партнираме в Ротарианския общностен корпус „Факултета“, които заедно с футболния отбор „Рома“ взеха участие във всички акции през 2017 г. по почистване и поддръжка.

Мария Павлова,
РК София-Център

ОЩЕ ЕДНО СЪРЦЕ ЩЕ ОСТАВИ ТРАЙНА СЛЕДА

Инер Уйл клуб Стара Загора-Берое – 26-ият клуб в Дистрикт 248 България

В гългоочакваната вечер на 9.12.2017 г. 22 дами от Стара Загора (съпруги на ротарианци, бизнес дами и общественички с високи постижения) реализираха една идея, в която вложиха много емоции и усилия. В изисканата обстановка на ресторант Меруан Палас, Стара Загора бе чартиран Инер Уйл клуб Стара Загора – Берое. В тържествената церемония по връчване на Хартата Взеха участие г-жа Живка Стоянова Чевърмен на Дистрикт 248 ИУ България, г-жа Янислава Илиева, Национален представител на ИУ България, г-жа Нели Братоева - Паст Борд Директор на ИИУ, членове на ИК на Д 248, Паст чевърмени, представители от 12 ИУ клуба от страната и много гости.

Г-жа Живка Стоянова извърши ритуала по приемането на всяка дама заедно с г-жа Радостина Георгиева, организатор разширение на Д 248. Президентът на Клуба спонсор ИУ Казанлък г-жа Стефка Вълева подаряваше членските значки. Чартър президентът на клуб г-жа Татяна Станчева получи огърлицата и знамето на клуба, подарени от ръководството на Д 248. Г-жа Янислава Илиева прочете обръщение на г-р Капила Гупта, с което приветства членовете на новия клуб: „Моля, приемерте своето членство много сериозно, като вземате участие в клубните дейности. Бъдете лидери, развивайте се. Пазете своя Чартър Сертификат и бъдете горди да бъдете членове на ИИУ“. В отговор Чартър президент Татяна Станчева благодари и заяви, че „Няма нищо по-прекрасно от доверието и уважението между хората. Надявам се, че нашите членки, които вече имат своя клуб, наистина ще се чувстват сред приятелки, ще работят за обединяващи ги каузи, ще участват в обществения живот и ще допринасят той да става по-добър. С благодарност приемаме поздравлението на г-р Капила Гупта. За нас е чест да се присъединим

към една от най-големите доброволни организации на жени в света и да работим за благородните каузи на приятелство, добротворство и подкрепа на обществото.“

Поздравленията от кръстниците, Инер Уйл клубовете, от Иванка Сотирова, зам.-кмет на общината, от представители на старозагорската митрополия, от приятелите ротарианци, подаръци и цветя развълнуваха всички. Дамите и техните гостенки получиха прелестни ефирни шалове и гривни, символизиращи клубната принадлежност. В своето поздравление чартър президентът на РК Стара Загора-Берое Жоро Добрев, поздравя дамите от новия клуб, поднесе подарък от ротарианците – камбана и чукче и им декларира приятелска подкрепа за техните хуманитарни проекти.

Снимки, подаръци за всички гости, очарователна музика, празнична вечеря и всичко това потопено в цветове на ИУ – синьо и златно дадоха прекрасното начало на едно ново и благородно начинание. Тази година то е подчинено на мотото „Оставете трайна следа“. Клубът вече работи по своите проекти.

На добър час!

Татяна Станчева,
Чартър президент

Честита Нова 2018 година!

Скъпи български ротарианци,

- Да служиш е привилегия и ти трябва да се възползваш от нея
- Да служиш е предизвикателство и ти трябва да го посрещнеш
- Да служиш е пътуване и ти трябва да го завършиш
- Да служиш е дар – приеми го
- Да служиш е дълг – изпълни го
- Да служиш е обещание и ти трябва да го спазиш
- Да служиш е цел, ти можеш да я постигнеш
- Да служиш е приятелство – наслади му се

От сн. РОТАРИ НА БАЛКАНИТЕ